

Patronat de titulars, que es lo millor del Reglament, i l'autrització que *pleonàsticament* en fa la gracia de concedirnos però que, com si fóssin de casta inferior, puguin els titulars constituir associacions lliures per a veure si toquen a penedits els que fins ara han perdut el temps pidolant en-

grunes a les esferes oficials quan pa ben guanyat i sabrós poden lograr del sí de la classe, si amb entusiasme i disciplina saben nodrir-la formant un tot armònic en que laborant cada hù per i tots per cad hù s'afianci el el valor de la clase com a element social.

J. MESTRE PUIG

Parlem-ne del Casal

Sí; parlem-ne. No pas perquè hi hagi ningú que en sigui contrari, que altrament en tots els sectors s'hi respira idèntic ambient favorable, tan, i tan constatat, que es pot afirmar avui, sense por d'ésser rectificat, que l'unanimitat del dessig ha fet de la *llar del metge* una necessitat.

Parlem-ne. Parlem perquè ha d'ésser el Sindicat qui el faci i no altre entitat mèdica.

Per a tractar millor el tema no hi ha pas més remei que distingir les societats existents en tres categories: científiques, de previsió i econòmiques o socials. I prescindim dels Collegis, per ésser purament organismes recaptatoris de l'Estat.

Una agrupació científica, té llur comès ben limitat, del qual no pot pas allunyar-se. La relació solvent dels associats i les comoditats materials llurs li han d'ésser indiferents i la seva força econòmica completament nulla. Per tal que cubrexi les despeses, té solucionada la part financiera. La missió exclussiva és la d'acoblar els metges més solvents científicament i aportar son talent i la màxima llum a l'humanitat.

Una agrupació de previsió té encara més limitada la seva acció, que és exclussivament econòmica en el sentit d'administració pura, que no pot eixemplar la seva part financiera, per tal com els seus cabals i les seves quotes de respondre forçosament al fi destinat, basades com són en un matemàtic càlcul de pensions o en un estadístic promig de riscs.

En canvi una agrupació econòmic - social (Sindicat), si solsament s'accontentés amb cubrir les despeses administratives, cap falta faria la

seva no existència. Una entitat d'aquesta naturalesa, viu sempre amb els batecs diaris de la lluita professional, amb els mitjans socials i econòmics entre els quals es desenrotlla el metge. Pulsa les seves necessitats, empara als desvalguts—distints cada jorn; distints els motius que els produèixen.—Evoluciona i s'atempere als usos i costums i marca una disciplina més ampla i més efectiva que totes les disciplines científiques o de previsió.

Els radis d'acció son diversos tanmateix: Per les científiques el marquen els homes, ço que equival a l'absència d'un principi absolut. Per les de previsió el fiten les ànsies d'estalvi en grau més o menys llunyà segons amor familiar. Per les econòmic-social, els determina ben acusats el territori on es mouen.

Vol dir aixó que el Sindicat hagi d'aïllarse? No. Jamai.

Es el Sindicat qui ha de portar a terme el Casal. Però sempre comptant amb la collaboració valiosíssima i eficaç d'una Acadèmia i Laboratori, per exemple, de totes les entitats mèdiques existents.

Si més no, hi ha una raó de número. No tots els metges pertanyen a les societats científiques o de previsió. I, si tots no, la inmensa majoria i tots segurament dintre breu termini, són del Sindicat.

Farà el Sindicat el Casal, ben cert. Però el Casal del Metge no serà mai més que de tots els metges de Catalunya, per la senzilla raó de que el farà el Sindicat.

Secció Oficial

Extracte de les sessions

Acta núm. 180.

A les 22 hores del dia 24 de Juliol de 1924 es reuneixen de segona convocatoria els companys Puig i Sais, Busquet, Moll, Mestre Puig i Martí, presidint el Dr. Puig i Sais i actuant de secretari el company Busquet.

Oberta la sessió, s'excusa l'assistència dels Drs. Vila Abadal, Pla, Proubasta i Abelló.

Es llegeix i s'aprova l'acta anterior.

Es dona compte de la mort del patrici Angel Guimerà, acordant fer constar el condol d'aquesta Junta Directiva a la familia Aldavert.

Es dona compte de la correspondència de tràmit.

Es llegeix una comunicació del Dr. Mundi,